

ADVIES

Advies van het College voor geschillen medezeggenschap defensie aan de Secretaris-generaal van het ministerie van Defensie naar aanleiding van een verzoek om advies inzake een tussen:

Plv. Commandant der Koninklijke Marechaussee (hierna: het HDE)

en

De Defensieonderdeel Medezeggenschapscommissie Koninklijke Marechaussee (hierna: de DMC)

gezen geschil over een voorgenomen maatregel als bedoeld in artikel 29, lid 1, onder a van het Besluit medezeggenschap Defensie (hierna: het BMD) om de executieve werkzaamheden voortkomend uit artikel 6, lid 1 van de Politiewet, waarbij de dienstverrichting zowel op locatie als tijdens de verplaatsing wordt uitgevoerd, niet langer als dienstreis aan te merken.

Aard en inhoud van het geschil

Partijen hebben, ook na hernieuwd overleg, geen overeenstemming bereikt over een door het HDE voorgelegde voorgenomen maatregel als bedoeld in artikel 29, lid 1 onder a, van het BMD. Zij verzoeken het College om op grond van artikel 34, lid 1, onder b van het BMD het geschil in behandeling te nemen en hierover te adviseren. Partijen verschillen van mening over de vraag of de executieve werkzaamheden voortkomend uit artikel 6, lid 1 van de Politiewet als dienstreis, als bedoeld in het Besluit Dienstreizen Defensie (BDD), moeten worden aangemerkt.

Verloop van de procedure

In een nota d.d. 27 juni 2007 van de DOPS, met als onderwerp besluit dienstreizen, wordt voorgesteld dat bij reizen van al het personeel (operationeel, niet-operationeel, burger en militair) werkzaam bij de KMar waarbij, redelijkerwijs, niet daadwerkelijke (kleine) kosten gemaakt worden of hoeven te worden, een declaratie tot vergoeding van kosten achterwege blijft. Op verzoek heeft de Directeur Personeelsbeleid, drs. A.M. Miedema, bij nota d.d. 2 april 2008 aangegeven dat een dienstreis het reizen naar een bestemming, het aldaar verrichten van de dienst en het weer terugreizen, impliceert. De surveillances/patrouilles zijn volgens de Directeur Personeelbeleid dienst en geen dienstreis.

In de overlegvergadering met de DMC op 25 februari 2010 wordt door het HDE melding gemaakt van het voorgenomen besluit van de CKMar om met ingang van 1 oktober 2010 de vergoeding BDD te beëindigen bij de uitvoering van executieve werkzaamheden die voortkomen uit artikel 6, lid 1 van de Politiewet.

Bij brief d.d. 10 maart 2010 heeft het HDE aan de DMC verzocht om binnen 4 weken advies uit te brengen over het voorgenomen besluit. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de nota Toepassing Besluit Dienstreizen Defensie d.d. 8 februari 2010 en het Plan van Aanpak Toepassing Besluit Dienstreizen Defensie bij executieve werkzaamheden d.d. 16 februari 2010.

De DMC heeft op 28 april 2010 het HDE schriftelijk geadviseerd om de voorgenomen maatregel en het bijbehorende plan van aanpak niet in te voeren.

Bij brief d.d. 20 mei 2010 heeft het HDE een reactie op voornoemd advies van de DMC gegeven. Vervolgens is bij het Plan van Aanpak Toepassing Besluit Defensie d.d. 31 mei 2010 de voorgenomen maatregel aangepast.

Tijdens een overlegvergadering met de DMC op 10 juni 2010 is deze aangepaste voorgenomen maatregel aan de orde gesteld. Afgesproken is dat de DMC hierop een schriftelijk advies zal geven.

De DMC heeft op 15 juli 2010 een 2^e advies inzake de aangepaste voorgenomen maatregel uitgebracht en geconstateerd dat de reactie van het HDE geen enkel argument bevat waardoor zij haar eerdere standpunt zou moeten wijzigen of ter discussie moet stellen.

Tijdens een overlegvergadering met de DMC op 15 juli 2010 is over de aangepaste voorgenomen maatregel hernieuwd overleg gevoerd, maar is geen overeenstemming bereikt. Afgesproken wordt het geschil ter beoordeling aan het College voor te leggen.

Bij brief van 1 september 2010, die op 16 september 2010 door het secretariaat van het College is ontvangen, is door het HDE aan het College verzocht het geschil in behandeling te nemen. Blijkens voornoemde brief wordt het geschil mede namens de DMC aan het College voorgelegd.

Standpunt van partijen

Standpunt van de DMC

De DMC merkt op dat de HDP onvoldoende op de hoogte is van de werkzaamheden die door de KMar worden verricht. Daarbij wijst de DMC erop dat een MTV patrouille naar een of meerdere bestemmingen reist en dat op die bestemming gedurende een periode controles worden uitgevoerd. Derhalve is sprake van een dienstreis zoals omschreven in artikel 4 en 5 van het BDD. Deze dienstreis vangt aan en eindigt op de plaats van tewerkstelling. Het besluit om alle executieve werkzaamheden voortkomend uit artikel 6 van de Politiewet niet langer aan te merken als dienstreis wordt op geen enkele wijze door regelgeving en/of jurisprudentie ondersteund. De voorstellen van het HDE komen er op neer dat de KMar het BDD op een andere wijze gaat interpreteren dan de overige Defensieonderdelen. Hierbij valt te denken aan de manier waarop het BDD wordt toegepast bij militaire rij-instructeurs, militairen werkzaam bij Defensie Verkeers- en Vervoerorganisatie en controleurs werkzaam bij het Korps Militaire Controleurs Gevaarlijke Stoffen. Voorts constateert de DMC dat bij de Centrale van Overheidspersoneel niet om uitleg is gevraagd over het begrip dienstreis als genoemd in het BDD.

Standpunt van het HDE

Het HDE geeft aan dat er in algemene zin geen wettelijke verplichting voor de werkgever bestaat om de werknemer in voeding te voorzien. Omdat onduidelijkheid is ontstaan ten aanzien van de eenduidigheid waarop medewerkers van de KMar een vergoeding voor voeding wordt toegekend, heeft het HDE aan de Hoofddirectie P&O defensie hieromtrent advies gevraagd. Mede op basis van dit advies is de voorgenomen maatregel opgesteld. Het HDE stelt zich op het standpunt dat er niet per definitie sprake is van een dienstreis als mobiel werkzaamheden worden uitgevoerd buiten de plaats van tewerkstelling. Een dienstreis impliceert het reizen naar een bestemming, het daar uitvoeren van een dienstverrichting en het weer terugreizen. Een patrouille-eenheid verricht al tijdens de verplaatsing zijn werkzaamheden. Er is dan geen sprake van reizen naar een bestemming om daar de werkzaamheden uit te voeren. Derhalve meent het HDE dat kan worden vastgesteld dat executieve werkzaamheden voortkomend uit artikel 6, lid 1 van de Politiewet, waarbij de dienstverrichting zowel op locatie als tijdens de verplaatsing wordt uitgevoerd, niet langer aangemerkt behoeven te worden als een dienstreis als genoemd in het BDD. Derhalve kan in dergelijke gevallen geen aanspraak meer worden gemaakt op vergoeding voor verblijf- en andere kosten als genoemd in artikel 12 BDD.

Behandeling ter zitting

Partijen zijn in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten op de zitting van 26 oktober 2010. Van deze behandeling ter zitting is een verslag gemaakt, dat hier als ingelast dient te worden beschouwd.

Overwegingen van het College

Vastgesteld wordt dat de in het BMD voorgeschreven procedure om een geschil over een voorgenomen maatregel aan het College voor te leggen goed is doorlopen. Het HDE heeft een voorgenomen maatregel over de toepassing BDD bij executieve werkzaamheden opgesteld in een plan van aanpak d.d. 16 februari 2010. Hierover is op 10 maart 2010 formeel advies gevraagd aan de DMC en in de overlegvergadering van 25 februari 2010 is over de voorgenomen maatregel met de DMC gesproken.

Op 28 april 2010 heeft de DMC een negatief advies uitgebracht, waarop het HDE de voorgenomen maatregel op een aantal punten heeft aangepast. Over de aangepaste voorgenomen maatregel is op het overleg van 10 juni 2010 en 15 juli 2010 gesproken. Op 15 juli 2010 heeft de DMC wederom negatief geadviseerd. Op grond van artikel 34, lid 1, onder b van het BMD kan het College van een dergelijk geschil kennis nemen.

De vraag die voorligt is of het HDE bevoegd is om toepassing te geven aan het BDD zoals door hem in de voorgenomen maatregel is neergelegd. Ter zitting is vastgesteld dat een minnelijke schikking hier niet aan de orde is en dat partijen ten aanzien van het geschil een uitspraak van het College wensen. Het College overweegt hierover het volgende.

Gebleken is dat binnen de KMar met de toekenning van aanspraken op kostenvergoeding op grond van het BDD op verschillende wijze wordt omgegaan en dat er naar wordt gestreefd om tot een eenduidige toepassing van deze regelgeving te komen. Op zichzelf onderschrijft het College het streven naar een uniforme toepassing van de regelgeving, maar dit dient dan wel defensiebreed te worden opgepakt. Immers, gelet op het verhandelde ter zitting speelt deze verschillende toepassing niet alleen binnen de KMar, maar ook binnen de andere defensieonderdelen.

Het College constateert dat het BDD en de toelichting daarop geen houvast biedt om te komen tot een interpretatie als door het HDE is gegeven. Zo geeft het BDD in artikel 3 een opsomming van die situaties waarop het BDD niet van toepassing is, maar wordt de door het HDE genoemde uitzondering hierin niet vermeld. Derhalve zullen ten aanzien van de wens van het HDE om het BDD voor de executieve werkzaamheden ex artikel 6, lid 1 van de Politiewet niet toepasselijk te achten door de Minister van Defensie nadere bepalingen opgesteld dienen te worden. Immers, het betreft hier een interpretatie van een regeling waaraan op individueel niveau rechten en plichten zijn verbonden. Gelet op het vorenstaande stelt het College vast dat het de bevoegdheid van het HDE te boven gaat om een besluit over de toepassing van het BDD, als neergelegd in de (aangepaste) voorgenomen maatregel, te nemen.

Advies

Het College adviseert de Secretaris-generaal te beslissen dat het HDE niet bevoegd is tot het nemen van een besluit als neergelegd in de aangepaste voorgenomen maatregel d.d. 31 mei 2010.

11 november 2010